

SENDÈRIA

Noticiari dels camins

© Roger Gras / IDAPA

num. 38 - setembre 2017

"C'est en randonnant qu'on comprend une montagne, son histoire physique, son évolution géologique, son peuplement végétal, animal ou humain"
La traversée des Alpes, Antoine de Baecque

Una bona convivència senderistes/ramaders és possible

A petició de l'**Associació Marques de Pastor**, des de la Taula de Camins de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA) s'ha col·laborat en el disseny i elaboració d'uns senyals que donen consells pràctics als senderistes que travessen espais d'activitat ramadera i amb presència de bestiar. Finalment, el 31 de juliol es va instal·lar el primer, a Sarroca de Bellera, dins del recorregut del **Cinquè Llac**. Aquí va una doble crònica dels fets, de la mà de Quico Sallés ([clic](#)) i de Rafael López-Monné ([clic](#)). Diverses institucions ja han mostrat un viu interès per implantar-los: cal esperar que siguin útils i ajudin a evitar conflictes...

Col·laboració FEEC – Aigua de Viladrau per al manteniment de camins

En números anteriors del **SENDÈRIA**, hem vist cerveses que contribuïen al manteniment de camins (*Tronzadora*, a la comarca del Sobrarbe) i vins etiquetats amb noms com ara GR 5 (DO Penedès) i GR 174 (DO Priorat). Ara és el moment, però, de les begudes analcohòliques: hem sabut de la campanya "**Mou-te pels Grans Recorreguts**", a través de la qual **Aigua de Viladrau** arranjarà els trams més castigats d'aquesta xarxa. Vegeu, [aquí](#), com podeu col·laborar-hi. Fins el 15 d'octubre.

Un codi de bones pràctiques per a les curses de muntanya

La puixança de les curses de muntanya, sovint amb inscripcions multitudinàries i amb recorreguts que travessen entorns fràgils, ha anat generat un cert debat al voltant dels seus impactes en un i altre sentit. Justament per pal·liar els efectes adversos i perquè dona pautes clares als potencials organitzadors és molt benvingut aquest **Codi de bones pràctiques en l'organització i celebració de curses i marxes de muntanya** ([clic](#)), resultat de la feina d'un grup de treball que ha aplegat, durant dos anys, tots els agents implicats. Encara que el seu compliment és voluntari, no hi ha dubte que serà una eina molt útil.

Suïssa inaugura el pont penjat més llarg del món

Ha tornat a passar. Novament el senderisme ha tancat els Telenotícies i ha aparegut als grans diaris. I, com gairebé sempre, per una d'aquelles intervencions espectaculars i no aptes per a caminants impressionables. Parlem del **Charles Kuonen Hängebrücke** ([clic](#)), un pont penjat de quasi 500 m de longitud i 85 m d'alçada, que se situa en el traçat de l'Europaweg, un camí que connecta les poblacions de Grächen i Zermatt i que forma part del Swiss Tour Monte Rosa. Un al·licient més per gaudir dels camins helvètics.

XI Jornadas en defensa de los caminos públicos a Burgos

Del 12 al 15 d'octubre, l'alberg de Soncillo acollirà l'onzena edició d'aquestes jornades, que organitza la Plataforma Ibèrica en Defensa de los Caminos Públicos (vegeu [programa](#)). L'elecció d'aquest emplaçament del nord de la província de Burgos no és casual: molt a prop, a la vall de Manzanedo, un particular manté tancades un miler d'hectàrees de terreny, el que fa inaccessible un bon nombre de camins públics i les restes d'una església romànica. No hi mancarà, doncs, una ruta senderista reivindicativa.

**És tot caminant com copsem una muntanya, la seva història física, la seva evolució geològica, els seus pobladors vegetals, animals o humans" (trad. lliure)

EL MIRADOR

L'Anna Torres és llicenciada en Ciències Ambientals per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i doctora en Geografia per la Universitat de Barcelona (UB). Actualment treballa com a investigadora i professora titular a l'Escola Universitària d'Hoteleria i Turisme CETT-UB i també és professora associada de la Facultat de Geografia i Història de la UB. Com a especialista en sostenibilitat turística, l'Anna ens explica en aquest escrit ([clic](#)), per què considera que el senderisme és una de les pràctiques turístiques més genuïnament sostenibles.

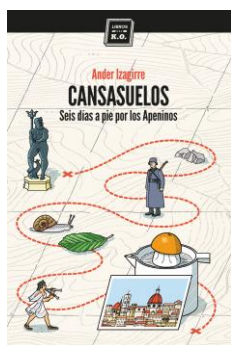
UNA CAMINADA AMB ... DAVID MANZANERA (fotògraf i naturalista)

"Sempre que s'acosten aquestes dates vaig a perdre'm a la petita i tranquil·la fageda de la Mena, de les poques que podem recórrer per aquestes muntanyes ceretanes. Els boscos caducifolis em resulten fascinants i el seu dinamisme cromàtic, acompanyat de la fresca de la tardor, li donen un toc especial. Els ocells migradors ja han marxat i la fauna s'afanya a fer rebost per omplir la hivernada i això es nota en un silenci que només es trenca quan ens acostem al torrent de la Mena, gelat a l'hivern. Una gran varietat d'espècies arbustives i la visió ocasional del majestuós Cadí també són un regal per a la vista. L'excursió comença a la font de l'Inglà, però podeu evitar la pista forestal i deixar el cotxe un parell de revolts més enllà de cal Serra, un cop endinsats a la vall. Us recomano perdre un parell de minuts per gaudir de la quietud del bosc i dels seus colors: si sou observadors, encara podreu veure algun esquirolet carregat amb fruits. No us oblideu la càmera"

([si voleu saber-ne més...](#))

SENDES LITERÀRIES

Només calen trenta-set minuts per anar de Bolonya a Florència a bord d'un dels moderns trens de molta velocitat que circulen per la península italiana; és a dir, el temps just per assaborir un *espresso* i fullejar la *Gazzeta dello Sport*. Hi ha, però, una alternativa més lenta i, sens dubte, més plaent: fer el recorregut tot xino-xano, ara un peu, ara l'altre, ara m'aturo, ara descanso. Ander Izagirre, periodista, escriptor i viatger, va escollir aquesta segona fórmula i va necessitar sis dies per completar el trajecte, que inclou la travessa dels Apenins. *Cansasuelos* (Ediciones del KO, 2016) és la crònica d'aquesta experiència i, sota una aparença lleugera i simple (només 112 pàgines), amaga reflexions molt interessants. En trobem una petita mostra en aquest tall de poc més de quatre minuts en què l'autor ens parla del llibre i del seu viatge ([clic](#)). Hi diu, "*la manera de desplaçar-se determina mucho la manera de mirar*". I també -afegim nosaltres-, la manera d'explicar.

EL WEB

Itinerànnia és el nom d'una xarxa de camins senyalitzats que abasta més de 2.500 km de les comarques de la Garrotxa, el Ripollès i l'Alt Empordà. Pionera en la implantació del model suís de xarxa de camins a Catalunya, s'ha anat consolidant any rere any des que es va materialitzar a finals del 2008 i a hores d'ara desplega un bon nombre de productes turístics vinculats que arriben també als mercats internacionals a través d'operadors especialitzats. En la pàgina web ([clic](#)), hi trobem una completa informació sobre la iniciativa, els tipus de senyals, propostes d'itineraris, els productes guiats i autoguiats (amb preu i tots els detalls) o un espai on cadascú es pot muntar la ruta a mida. Així, els més valents poden enllaçar volcans i monestirs i acabar amb un bany a la Costa Brava.

Aquest butlletí és editat per la Secretaria Tècnica de la Taula de Camins de l'Alt Pirineu i Aran, grup de treball adscrit a l'IDAPA que promou la participació, el debat i l'intercanvi de coneixements entre col·lectius implicats en la gestió dels camins i de les activitats que els usen amb respecte.

Subscriu-te a través d'aquest [formulari](#)

Dóna't de baixa fent clic [aquí](#)

Accés a números [anterior](#)s